नानायुगानिकल्पांश्चकल्पयतितैर्वाकल्प्यतइतितथातंकालंचसदिवपरमार्थइवेत्यवभासितंतेनैवेति ॥ २९ ॥ ३० ॥ वटंचतोकंचवीक्ष्यतस्यप्रेम्णासुधातुल्यस्मितयुक्तेनापांगनिरीक्षणेननिरीक्षितःसन् ॥ ३१ ॥ अथतंबालकमधोक्षजंपरिष्वक्तुमभ्ययादितिद्वयोरन्वयः कथंभूतम् नेत्राभ्यांहृदिधिष्ठितम् ॥ ३२ ॥ तावत्परिष्वंगलाभात्पूर्वमेवऋषेस्तस्यांतर्हितोबभूव तदुद्यमवैफल्येदृष्टांतःअनीशोनिर्दैवस्तेननिर्मिताईहाक्रीडायथेति ॥ ३३ ॥ अंतर्हितंभगवंतमनुवटःसलिलंलोकसंप्लवश्चतिरोधायि अंतर्हितःसचस्वाश्रमएवयथापूर्वंस्थितइति ॥ ३४ ॥ इतिद्वादशेटीकायां

महांतिभूतान्यथभौतिकान्यसौकालंचनानायुगकल्पकल्पनम् ॥ यत्किंचिदन्यद्व्यवहारकारणंददर्शविश्वंसदिवावभासितम् ॥ २९ ॥ हिमालयंपुष्पवहांचतांनदींनिजाश्रमंतत्रऋषीनपश्यत् ॥ विश्वंविपश्यन्श्वसिताच्छिशोर्वैबहिर्निरस्तोन्यपतल्लयाब्धौ ॥ ३० ॥ तस्मिन्पृथिव्याःककुदिप्ररूढंवटंचतत्पर्णपुटेशयानम् ॥ तोकंचतत्प्रेमसुधास्मितेननिरीक्षतोऽपांगनिरीक्षणेन ॥ ३१ ॥ अथतंबालकंवीक्ष्यनेत्राभ्यांधिष्ठितंहृदि ॥ अभ्ययादतिसंक्लिष्टःपरिष्वक्तुमधोऽक्षजम् ॥ ३२ ॥ तावत्सभगवान्साक्षाद्योगाधीशोगुहाशयः ॥ अंतर्दधेऋषेःसद्योयथेहानीशनिर्मिता ॥ ३३ ॥ तमन्वथवटोब्रह्मन्सलिलंलोकसंप्लवः ॥ तिरोधायिक्षणादस्यस्वाश्रमेपूर्ववत्स्थितः ॥ ३४ ॥ इ० भा० द्वा० मायादर्शनंनामनवमोऽध्यायः ९ ॥ ॥ ७ ॥ सूतउवाच सएवमनुभूयेदंनारायणविनिर्मितम् ॥ वैभवंयोगमायायास्तमेवशरणंययौ ॥ १ ॥ मार्कंडेयउवाच प्रपन्नोऽस्म्यंघ्रिमूलंतेप्रपन्नाभयदंहरे ॥ यन्माययाऽपिविबुधामुह्यंतिज्ञानकाशया ॥ २ ॥ सूतउवाच तमेवंनिभृतात्मानंवृषेणदिविपर्यटन् ॥ रुद्राण्याभगवान्रुद्रोददर्शस्वगणैर्वृतः ॥ ३ ॥ अथोमातमृषिंवीक्ष्यगिरिशंसमभाषत ॥ पश्येमंभगवन्विप्रंनिभृतात्मेंद्रियाशयम् ॥ ४ ॥

नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ दशमेशिवआगत्यमुनेस्तुष्टोवरानदात् तेनसाकमतिप्रीत्यासमाभाष्यसभाजयत् ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ ज्ञानकाशयाज्ञानवत्प्रकाशमानयामाययात्वद्भजनंविद्वांसोऽपिज्ञानिनोवयमित्यहंकारेणयस्यतवमाययाविमुह्यंतीत्यर्थः ॥ २ ॥ श्रीनारायणएवस्वमायादर्शनश्रांतंशिवरूपेणसांत्वयामासतदाह तमेवमित्यादिना निभृतात्मानंसमाहितचित्तम् रुद्राण्याभवान्या ॥ ३ ॥ निभृतानिश्चलाआत्मेंद्रियाशयादेहेंद्रियमनांसियस्यतम् ॥ ४ ॥